

9.

RES
6018P

ΩΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ. ΚΑΙ Δ.

ΠΡΩΤΗ 3
ΥΡΟΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ.

Ομήρου ξαφείας.

^{Αλεξανδρου} ^{προκαλε} ^{Μενελαου} ^{εις} ^{μονομαχίαν,}
Αλεξανδρου προκαλε Μενελαου εις μονομαχίαν,
^{επι} ^{διαλύσει} ^{των} ^{ολων} ^{ορκοι} ^{γινονται,} ^{εφ} ^ω ^{το} ^ν ^{νικη} ^{συν}
επι διαλύσει των όλων ορκοι γινονται, εφ ω τον νικησυν-
^{τα} ^{τιν} ^{ελενν} ^{λαβειν,} ^{και} ^{τα} ^{χρηματα} ^{αυτης.} ^η ^{τη} ^{κέντα} ^{δε}
τα τιν ελενν λαβειν, και τα χρηματα αυτης. ητη κέντα δε
^{αλεξανδρου} ^{αφροδιτη} ^{αρωαζει,} ^{και} ^{εις} ^{το} ^ν ^{ιδιον} ^{δολα}
αλεξανδρου αφροδιτη αρωαζει, και εις τον ιδιον δολα-
^{μορ} ^{απαγαγου} ^σ ^{μετακαλειται} ^{απ} ^{του} ^{τειχου}
μορ απαγαγουσ μετακαλειται απ του τειχου
^{τιν} ^{ελενν} ^{οι} ^{δε} ^{σιωμι} ^{λίσαντες,}
τιν ελενν. οι δε σιωμι λίσαντες,
^{εις} ^{υπνον} ^{τρε} ^{πον} =
εις υπνον τρεπον =

τα.

~~1680~~

1680 (1681)

Louis J. e 4

RES
6018P

ΟΜΗΡΟΥ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ Ρ/ΥΩ

ΔΙΑΣ.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' ἐλένης, οἷοις μοῖσ' ὄβρι' ἀκούοιαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κοσμηθεὶς ἄλ' ἠγεμόνεσσιν ἐκάσσοι, ^{ἡνίκα} ἐχορμηθεὶς
 Τρέφει μὲν κλαῖνῃ ἔνοσσητ' ἴσων οὐρινίδες ὤσ, ^{ἡνίκα}
 ἢ τε πρὸ κλαῖνῃ γεράωνωρ πέλῃ οὐρανοδὶ πῶρο, ^{ἡνίκα} γαίηνδ' ἔ.
 αἰτ' ἐπεὶ οὖν χλωμῶνα φύρορ, καὶ ἀδέσφατον οὐμβρορ, ^{ἡνίκα} χερσὶν ἠνθ. φερού.
 κλαῖνῃ ταιγε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,
 ἀνδράσι πύγμαίοισι φονορ, μὲν κῆρα φερούσαι,
 κέραια δ' ἄρα ταιγε κακῆρ ἔριδα προφερούται.
 οἱ δ' ἄρ' ἴσασ' ἐγὼ μῦθεα κνεῖοντες Ἀχαιοί,
 ἐν δυμῶν μεμαῶτες ἀλεξέ' μου ἀλλήλοισιν, ^{ῥεμμεκτες} ἡ ἀδελφίην
 εὐτ' ὄρεθ' κορυφῆσι νότος κατέχονερ οὐμίχλω, ^{ἡνίκα} ὄρεσ' κυρτοῖσ' ἠνθ.
 ποιμέσιν οὔτι' οἴλω, κλέπη δ' ἔ τε νυκτὸς ἀμείνω, ^{ἡνίκα} ποιμῆν εὐθ' / χλωπῆσ' ἠνθ.
 τόσασ' τις τ' ἐπιλεύσει, ὅσων τ' ἐστὶ λαῶν ἰσῆρ.
 ὡς ἄρα τῶν ὑπο πῶρασι κομισσάλοσ ὤρηντ' ἀελλῆσ ^{ἡνίκα} πῶσ' ἠνθ.
 ἐρχομῶων. μάλα δ' ἄκα δ' ἔπερασον πεδίοιο, ^{ἡνίκα} προβοῦ / ἠνθ.
 οἱ δ' ὅτε δ' ἠχέδ' ὄρ' ἠσῶν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωῶσιν μὲν προμαχίζον ἀλέξανδ' ἔθ' ἀεοφῆσ, ^{ἡνίκα} προμαχίση.
 πρὸ ἀελλῶ ὠμοῖσιν ἐχῶν, καὶ καμπύλα τορᾶ, ^{ἡνίκα} ἠνθ.
 καὶ ἔθ' ἔθ' αὐτὰρ ὄδ' ὄρε δ' ὡν κεκορυμῶνα χαλκῆσ ^{ἡνίκα} κερυβεφῆσ κορυφῶνα.
 πᾶλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίσους ^{ἡνίκα} προκαλίζησ.
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δ' ἠϊότητι, ^{ἡνίκα} μαχάκιο. ἠνθ.
 τὸνδ' ὡς οὖν εἶπασεν ἀρηϊσίλ' ἔθ' Μοιέλασ' ἠνθ.

ἔρχεται

κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῆο· μάλισα γὰρ ἄλλος ἱκάσει
δυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινδῆμουαι ἦδη
Αργείους, καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πόλιν ἀπέποδτε
εἰνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Αλεξάνδρου εἰνεκ' ἀρχῆς.

ἡμέωρ δ' ὅπποτέρω δάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται, *Πυλῆται*
τεδινάκη· ἄλλοι δὲ διακρινδῆτε τάχιστα·

οἴσπετε δ' ἄρ' ἔτερον λυκόρ, ἔτέρω δὲ μέλαιναν,
γῆ τε, ἠελίω, Διὶ δ' ἡμῆς οἴσομυ ἄλλοι.

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίω, ὄφρ' ὄρκια τάμνη

αὐτὸς· ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑποδράχιοι, καὶ ἄψισοι·

μή τις ὑποβασίη Διὸς ὄρκια δηκλήσται.

αἰεὶ δ' ὅπποτέρω ἀνδρῶν φρένες κερεῖνονται.

οἷσ δ' ὁ γέρωρ μετέκισιρ, ἅμα πρόσω, ἠοῦ ὁπίσσω

λεῖψασθ' ὅπως ὄχ' ἄρισα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

σε βούληται ἡμῶν γαυλῆται κενὸν ἡμῶν
ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχρασαν Αἰακίδα τε Τρῶας τε,

ἔλπομνοι παύσεσθαι οἴζυροισι πολέμοιο.

καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαρσάντοί,

τεύχεά τ' ἴδενόντο, τὰ μὲν κατέδραγ' ἐπὶ γαίῃ,

πλησίωρ ἀλλήλων, ολίγη δ' ἦρ' ἀμφὶς ἄρουρα.

Ἐκτὼρ δὲ πρῶτ' ἄστυ δ' ὤω κήρυκας ἔπεμπε,

καρπαλίμως ἄρσας τε φέρειν Πριάμον τε καλέσασαι.

αὐτὰρ ὁ, Ταλδύβιοι προῖα κρείωρ Αγαμέμνων,

νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵεναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν

οἴσέμεναι· ὅδ' ἄρ' οὐκ ἀπίδης Αγαμέμνονι δῖος.

ἔρις δ' ἄν' ἔλεθ' ἰδὼν λυκωκλήνφ' ἄγγελ' ἦλθερ,

Φησὶ δὲ.
Ἐπὶ Πριάμῳ ἔρυσαν.
Παύω. αἴθε.
οἴζυρος. αἰσιντο.
ἵππων. ἔρυσαν.
εἴρυσαν. ἔρυσαν.
σὶχ. ἔρυσαν.
εἴρυσαν. αἰσιντο.
Προκτὶ. προκτὶ. αἰσιντο.
Παύω. αἰσιντο.
κεκλήνφ'.

εἶδομ' ἄνθρωπον γαλῶν Ἀντίλοχίδας δ' ἄμαρτι,
 πῶς Ἀντίλοχίδης εἶχε κρείων Ἐλικάων
 Λαοδίκῳ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἄριστον.
 τῶν δ' εὐρὸν ἔνι μεγάρω, ἠδὲ μέγαν ἴσον ὕφαινε,
 Διὶ Πάλακα, μαρμαρέλιον πολέας δ' ἐνέπασσερ ἄειδλους
 Τρῶων δ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ὄντας ἔειπε εἰνεῖ ἔπαρχον ὑπὲρ Ἀρηῶν παλαμάων.
 ἄγχου δ' ἰσαμλίην προσέφη πόδας ὠκέα ἴρις.
 δ' εὖρ ἴδιον ὠμίφα φίλη, ἵνα δέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρῶων θ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οἱ περὶ ἐπὶ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυον Ἀρηά
 ἔνι πεδίω, ὀλοοῖο λιλαυόμενοι πολέμοιο,
 οἳ δὴ νῦν ἔαται σίγη· πόλεμον δὲ πέπαυται
 ἄσπασιν κεκλιμμένοι· πῶς δ' ἔγχεα μακρὰ πέπικον.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ Ἀρήϊον Ἰφιτόν, καὶ
 μακρῆς ἐγγείῃσι μαχῆσονται πῶς ὄψο·
 ἔπειθ' ἔνε νικῆσαντι, φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 ὣς εἰπὺς ἄρα θεῶν, γλυκῶν ἡμερῶν ἔμβαλε θυμῶν,
 ἀνδρῶν τε προτέρωιο, καὶ ἄσπετον, ἠδὲ τοκίων.
 αὐτίκα δ' ἄργενῆσι καλυψαμένην ὀπίσθησιν,
 ὣς μᾶτ' ἐκ διαλάμοιο, τέρεον καταδάκρυ χεῖρας,
 ὄνκον οἶκον, ἅμα τῆγε ἀμείπολοι δ' ἔποντο,
 Ἀΐδον Πιττιῶν θυγάτηρ, Κλυμένην τε Βοῶπις.
 αἶψα δ' ἔπεθ' ἵκανον ὄβριση καὶ πύλαι ἦσαν.
 οἳ δ' ἀμφὶ Πριάμον, καὶ Πάριον, ἠδὲ θυμοίτιον,

Λάμπωντε

Λάμπον τε κλυτίων τε, Ἴκετάονά τ' ὄζορ Ἀρκῆ,
 Οὐκαλέγων τε, καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσι,
 γήραϊ δ' ἠ' πολέμοιο πεπαιυμένοι, ἀλλ' ἄγορκαί
 ἐσθλοί, τετρίγεωσι εἰκότες, οἳ τε κατ' ὕλῃ
 δ' ἐνδρεφ' ἐφεζόμενοι, ὅπα ληϊόεσσα ἰεῖσι,
 τοῖσι ἄρα Τρώων ἠγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἳ δ' ὡς οὖν ἴδον Ἐλένῃ ἐπιπύργου ἰούσασα,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Οὐ νέμεσις Τρώας, καὶ ἐκνημίδ' Ἀχαιοὺς
 τοιῆ δ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχει.
 αἰνῶς ἀδανάτῃσι θεῆς εἰς ἅπα ἔοικε.
 ἀλλὰ καὶ ὡς, τοῖσιν εὐσθ' ἐπιπύργου κινσὶ νεέσθω,
 μήδ' ἡμῖν, τεκέεσσι τ' ὀπίσω πῆμα λίποιτο.
 ὡς ἄρ' ἔφην· Πρίαμῳ δ' Ἐλένῃ ἐκαλέεσάτο φωνῆ.
 δεῦρο πάροισ' ἐλθούσ' ἑλίωρ τέκῳ, ἵβου ἐμῆο,
 ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηκοῦς τε ἑίλους τε.
 οὔτι μοι αἰτίη ἐστί, θεοὶ νύ μοι αἰτίοι εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησάν περ πόλεμον πολυδάκρυτον Ἀχαιῶν.
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον θύονομιώης,
 ὅς τις ὄδ' ὄσιν Ἀχαιῶς ἀνὴρ ἠύστ' ἐμὲ γαστέρ
 ἦτοί μοι κεφαλῆ νάϊ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὔτω γερασόν· βασιλῆϊ γὰρ ἄνδρ' ἔοικε.
 Τόν δ' Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν.

αἰδοῖός τε μοι ἐσὶ φίλε ἑκυρέ, δῖφνός τε
 ὧς ὄφελεμ θάνατόσ μοι ἀδῆῖν κακός, ὅππότε δ' εὖρο
 υἱεὶ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιπῶσα,
 παῖδά τε τηλυγέτιν, καὶ ὀμφηκίλιον ἑρατεινῶ.
 ἀλλ' ἄτά γ' οὐκ ἐγένοντο, τό, καὶ κλαίουσα τέθηκα·
 τῶπο δ' ἔτοι ἐρέω, ὄμ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾶς·
 οὗτος γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρω, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.
 δαήρ αὖτ' ἐμὸς ἐσκέ κινυώπις, εἴ ποτ' ἔην γε.

ὧς φάτο, τόνδ' ὁ γέρωμ ἠγάσασατο, φώνσ' ἐμ τε.

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδης, μοιρῆγενές, ὀλβιόδ' αἰμορ,
 ἦ ἤρα νύ τοι πολλοὶ δ' ἐδ' ἔμῃατο κῆροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίῳ εἰσῆλυτορ ἀμπελόεσαρ,
 ἔνθα ἴδορ πλείους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους,
 λαοὺς Οτρήθ, καὶ Μυγδοίθ ἀντιδέοιο,
 οἳ ἔα τότ' ἐσφατόωντο παρ' ὄχθας Σαγαρίοιο.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρ' ἔωμ, μετὰ τοῖσιρ ἐλέχθην
 ἤμαλ' ἔφθ', ὅτ' ἦλθορ Ἀμαζόνες ἀντιόανραι.
 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦθ' ἐμ, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 δ' ὑτέρωρ ἀντ' Οδυσῆα ἴδωμ, ἐρέφ' ὁ γεραίος·
 εἴ ποτ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλορ τέκθ', ὅς τις ὄδ' ἐσὶ.
 μείωμ μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονι Ἀτρεΐδ' αὖτο,
 εὐρύτεθ' δ' ὤμοισιρ, ἰδὲ ἐξενδοισιρ ἴδ' ἔσθαι·
 τεύχεα μὲν οἱ κῆται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 αὐτὸς δὲ κτίλθ' ὧς, ἐπιπωλῆται σίχας ἀνδρῶν.

Ἀργεῖοι μὲν ἔγωγε εἴσκω πηγεσι μάλα πολλῶν,
 ὅσ' ἴοιμαι μέγα πῶν διέρχεται Ἀργεινάων.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμηκτις Οδυσσεύς,
 ὅσ' τράφη ἐμὸν δῆμον Ἰθάκης κραναῆσ' ἐξέσσης,
 εἰδὼς πάντοίους τε δόλους, καὶ μίθεα πυκνά.
 Τήν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένωσ' αἰτιόμην ἦνδ' α.
 ὦ γύναι, ἢ μάλα τῦτο ἔπειθ' ἡμερτές ἔφηες.
 ἦδη γὰρ καὶ δευρὸ πῶτ' ἦλυθε δῖος Οδυσσεύς,
 στυγνὴν ἄγγελίης, σὺν ἀρηϊοίῳ Μενελάω.
 τοὺς δ' ἔγωγε ἐξείπιασα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλκσα.
 ἄμφοτέρωσ' ἐφύημ' ἐδάϊω, καὶ μίθεα πυκνά,
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι μάγιστον ἔμιχθεμ,
 εἰσάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεμ εὐρέας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐζομνύω, γεραρῶτερος ἤμ' Οδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύδους, καὶ μίθεα πᾶσιμ' ἕφαινον.
 ἦτοι μοῦ Μενέλαος ἐπιτροχάδιω ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μὲν οὗ
 οὐδ' ἀφαρμαρτοεπῆς, εἰ καὶ γένε' ἕσθ' ἔην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμηκτις ἀναίριεμ' Οδυσσεύς,
 εἰσέκεμ, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χροῶος ὄμματα πῆξας,
 σκήπησιν δ' οὐτ' ὀπίσσω, οὔτε προπηνὲς ἐνώμας,
 ἀλλ' ἀσεμφὲς ἔχεσκερ' αἰΐρι' φωτὶ εἰοικώς·
 φαίνοσ' κερ' ἰσκότον ἄνα ἔμμενος, ἀφρονά δ' αὐτως·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔσ' ὅσα τῶν μεγάλων ἐκ εἴησ' ἴα,

καὶ ἔπεα νηϊάδεωσιρ ἰοικότα χεμερείοισιρ,
 οὐκ ἄρ' ἔωφ' Ἰδυσσῆϊ γ' ἐρίσθε βροτὸς ἄλλοι.
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσσῆοι ἀγαλαόμεθ' εἶδοι ἰδόντες.
 τὸ τρίτον αὐτ' Ἀϊάντα ἰδὼν ἐρέεν ὁ γεραῖός,
 τίς τ' ἔξ' ὀδ' ἄλλοι Ἀχαιῶς ἀνὴρ ἠΐς τε μίγαστε,
 ἔξοχ' Ἀργείωμ κειφαλήμ, ἢ δ' εὐρέας ὤμους.

τόμ δ' Ἐλένη τανύπεπλο ἀμείβετο δῖα γυναικῶμ.
 εὐτο δ' Ἀϊας ὄβρι πελώροισι ἐρεκ' Ἀχαιῶμ.
 Ἰδομυεύϊς δ' ἐτέρωδερ ἐνὶ Κρήτεσι θεῶσ ὤσ,
 ἔσκη' ἀμφὶ δ' ἐμῖμ Κρητῶμ ἀγοὶ ἠγερέδονται.
 πολλὰκι μῖμ ξείνισον ἀρκήθιλο Μενέλαοι.
 οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὅσσοτε Κρήτηδεμ ἴκοιτο.
 καὶ δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἐλίκωπας Ἀχαιοῦσ,
 ὄνσ κορ εὔ γινώλω, καὶ τάννομα μυθησαίμω.
 διοὶ δ' αὐ δῶνάμα ἰδέεμ κοσμήτορε λαῶμ,
 Κάσορα θ' ἰππόδαμορ, καὶ πύξ' ἀγαυὸρ Πολυδευκία,
 αὐτοκασιγνήτω, τῶ, μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ' ἔσπεδωλω Λακεδαιμόνοισι ἐρατενῆσ,
 ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
 καὶ αὐτ' οὐκ ἐδέλωσι μάχλω καταδύμωια ἀνδρῶμ,
 αἰχλα δειδίότεσ, καὶ ονειδέα πολλὰ, ἃ μοι ὄξιν.

ὣσ φάτο. τοῖσ δ' ἠδῆ κατέχευ φυσίζοισι αἴα.
 ἐν Λακεδαιμόνοισι αὐδῖσι, θίλη ἐνὶ πατρίδι γαίη.
 κήρυκεσ δ' ἄνα ἄστυ θεῶμ φέρομ ὄξκια πῖσα,
 ἔξω δ' ὄνα, καὶ αἴνομ εὐφρονα, καρπῶμ ἀρσούκσ

ἀσκήσων αἰ γείωφ. φέρε δὲ κρητῆρα φαεινόν
 κῆρυξ Ἰδῶν, ἰδὲ χρύσεια κύπελλα.
 ὠξυων δὲ γέροντα παρὶσά μιν ἐπέεσσιν.
 ὄρσεω Λαομεδοντιάδην, καλέουσι μὲν ἄριστοι
 Τρώων δὲ ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐς πεδίον καταβῶσι, ἴν' ὄρκια πῖσά τ' ἀμωμον.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρον, καὶ Ἀρήνιλον Μονέλαον,
 μακρῆς ἐγχείησι μαχίσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
 τῶν δ' ἑκε νικίοντι, γυνή, καὶ κτήμαδ' ἔποιτο·
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλόπτηα, καὶ ὄρκια πῖσά ταμόντες,
 καίοισιν Τροίην ἐριβόλακα· τὶ δὲ νέοντα
 Ἀργῶν ἐς ἵπποβοτον, καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
 ὣσ' φάτο. ῥήγασεν δ' ὁ γέρον ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 ἵππους ἐβουγύμωναί· τοὶ δ' ὄξυαλέως ἐπέιδοντο.
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, καὶ δ' ἠνία τείνεν ὁπίσω.
 παρ δ' ἑοῖ, Ἀντιῶν περικαλλέα βήσατο δίφρον.
 τῶν δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχορ ὠκείας ἵππους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τῶας, καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πονυβόταραν,
 ἐς μέσσην Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν ἐσιχόαντο.
 ὄρυστο δ' αὐτὴν ἔπειτα ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμυτις. ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοί
 ὄρκια πῖσά δειῶν σώαγον· κρητῆρι δ' οἶνον
 μίσγον· ἀτὰρ βασιλεύσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχονα.
 Ἀχαιοὺς δὲ ἐρυσά μιν χεῖρας μάχαιρα,

ἢ οἱ πᾶρ Ζήφει^Θ μέγαμ κουλεὸν αἶεμ ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας, αὐτὰρ ἔσπατα,
 κήρυκες Τρῳῶν, καὶ Ἀχαιῶν νῆμαμ ἄριστοι.
 τοῖσι δ' Ἀτρείδης μεγάλ' ἔυχετο χεῖρας ἀναχῶν.

Ζεὺ πάτερ, ἴδ' ἴδον μεδέωμ, κύνεισε, μέγισε,
 ἠέλι^Θ θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ πῶτα μοι, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπέρβριδε καμόντας
 ἀνδρώπους τίνυσορ, ὅς τις ἢ ἐπίορκον ὁμόωμ,
 ὑμῆς μάρτυροί εἰσε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πῖσά.
 εἰ μὲν κερ Μειέλαορ Ἀλέξανδρ^Θ καταπέφνη,
 αὐτὸς ἐπέθ' Ἐλέϊνω ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα
 ἡμεῖς δ' ἐν ἠέσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν,
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρορ κτεῖνη ξανθὸς Μονέλα^Θ,
 Τρῳᾶς ἐπέθ' Ἐλέϊνω, καὶ κτήματα πάντα ἀποδῶνα,
 τιμῶν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμου, ἢ ἢ τιν' ἔοικεμ,
 ἢ τε καὶ ἔασομ δύοισι μετ' ἀνδράποισι πέλη^Θ,
 εἰ δ' ἄμ' ἐμοὶ τιμῆρ Πριάμ^Θ, Πριάμοιό τε παῖδες
 τίναμ οὐκ ἐδέλωσιμ, Ἀλεξάνδροιο πεισόντ^Θ,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔσπειτα μαχέσομαι, εἴνεκα πεινήε,
 αὐτὸς μὲν ὡμ, εἴωσκε τέλ^Θ πολέμοιο κιχίω.
 ἔμ, καὶ ἀπὸ σομάχου ἀρνῶν τάμε κηλεῖ χαλκῶ
 καὶ τοὺς μὲν, κατέδηκεμ ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμον δ' ἔθνορ μύουζ, ἀπὸ γὰρ μὲν^Θ εἶλετο χαλκός,
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆ^Θ ἀφυσάμηνι δεπᾶέωσιμ
 ἔκχεομ, ἢ δ' ἔυχοντο θεοῖς αἰγιγενέτησιμ.

ὣς εἰ δ' εἴ τις εἴπισκεν Ἀχαιῶν τε, Τρῳῶν τε.

Ζεὺς κῦδ' ἴσεν, μέγιστος, καὶ ἄδανάτοιο θεοῖ ἄλλοιο,
ὅπποτέρου προτέρου ὑπὲρ ὄρεκτα πημὴ κήρα,
ὣς εἰ σφ' ἐγκέφαλον χαμαῖος ῥέου, ὡς ὄδ' εἰ οἴνου,
αὐτῶν, καὶ τεκέων ἄλοχοιο ἄλλοισι μιγῆεν.

ὣς ἔφαρ' οὐδ' ἄρα πῶς σφ' ἔπεκροῖαμεν Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμοιο μετὰ μῦθον ἔειπε.

κέκλυτέ μοι Τρῳᾶς, ἦ καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

ἔπει οὐ πῶς τλήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρέοισα
μαρνάμενον θίλον ὑἱὸν ἄρην θίλον Μενελάω.

Ζεὺς μὲν που τόγ' εἰ οἶδ' εἰ, καὶ ἄδανάτοιο θεοῖ ἄλλοιο,

ὅπποτέρου θανάτοιο τέλει πεπρωμῆνον ἐσίη.

ἦ ῥᾶ, καὶ εἰς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόδιον φῶς.

ἔνδ' ἄρ' ἔβαυ' αὐτῶν, ἦ δ' ἠνία τῆεν ὀπίσσω.

πὰρ δ' εἰ οἱ Ἀντίωος περικαλλέα βήσατο δίφρον.

τῶ, μὲν ἄρ' ἄφορξοι προτὶ Ἴλιον ἄπονεόντο.

Ἐκτὼς δὲ Πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖον Ὀδυσσεύς,

χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα

κλήρους ἐν κωῆν χαλκήρεϊ πάλῳ μελόντες,

ὅπποτέρου δ' ἠερόδιον ἄφειν χάλκεον ἔγχυον

λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς, ἰδὲ χεῖρας ἀνέχον.

ὣς εἰ δ' εἴ τις εἴπισκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε,

Ζεὺς πᾶσι ἰδὲ κτλ μεδέων, κῦδ' ἴσεν, μέγιστος,

ὅπποτέρου τῶδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἐδίηκε,

τὸν δ' ὄς ἀπφιδί μιν ὄν δ' ὡσα δόμορ αἰδ' ὅτ' εἴσω
 ἡμίτ' Δ' αὖ, ὀλιότητα, καὶ ὄρκια πῖσά γενέσθαι.

ὣς ἄρ' ἔφην, πάλιν δὲ μέγας κερυθαίοσ' ἔκτωρ,
 ἔτ' ὄρώμ' Γάρι' ὃ δὲ δοῦς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
 οἱ μὲν, ἔπειθ' ἴζοντο κ' ἰσίχας, ἔχι ἐκάσθ' ἴπποι
 ἀρσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκετο.
 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισιμ' ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 δ' ἴσ' Ἀλέξανδρ' Ἐλένης πῶσις ἠὲ κόμοιο.
 κηκιδίαι μὲν πρῶτα πρὶ κνήμησιμ' ἔθηκε,
 καλὰς, ἀργυροισιμ' ἐπισφυροῖσι ἀραρυίας.
 δευτέρου αὖ, θώρηκα πρὶ στήθεσιμ' ἔδωκε
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάον' ἠρμωσε Δ' αὐτῷ.
 ἄμφι Δ' ἄρ' ὤμοισιμ' βάλετο ξίφ' ἀργυρολόμῳ,
 χάλκεον αὐτὰρ ἔπατα, σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε.
 κρατὶ Δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κωέλω εὐτυκτορ' ἔθηκεν,
 ἴππουσιμ' δ' ἴθ' ὄμ' δὲ λόφος καδύπερθεσιν εἶδεν
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμησιν ἀρήσει.
 ὣσ' Δ' αὐτως Μενέλα' ἀρήιος ἔντε' ἔδωκεν.
 οἱ Δ', ἔπειθ' ὡς ἐκάτερεσιν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 ἔς μέσσορ Τρωῶν, κ' Ἀχαιῶν ἐσιχόωντο,
 δεινὸν δ' ὀρκόμοιοι. Νάμβος δ' ἔχεμ ἐισορόωντας,
 Τρωῶσ' δ' ἴπποδάμοι, κ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦσ.
 καὶ ἔ' ἐγγὺς σήτιω δ' ἀμετρῆσθ' ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἐγχείαι, ἀλλήλοισι κοτέον τε.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρ' ὄρ' ἰσ' ὀλιχόσκειον ἔγχος,

καὶ βᾶ-

ἦν δὲ βάλειν Ἀτρεΐδαιο κατ' Ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσιον.

οὐδ' ἔρριξεν χαλκῶν· ἀνεγνώμφθη δ' ἐοίαι χιμῆ

Ἀσπίδι ἐνὶ κρατῶρῃ· ὁδὲ, δευτέρῃ ὤρνυτο χαλκῶ

Ἀτρεΐδης Μενέλαο· ἐπὶ βιάμην· Διὶ πατρί·

Ζεὺς ἄνα, δὸς τίσαοδαι, ὃ με πρότερος καὶ ἔοργε,

διὸν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὲρ χερσὶ δάμασπον,

ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀφιδόνων ἀνθρώπων,

Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κερὶ φιλόπτητα παρὰ χη.

ἢ ῥά, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχυτο,

καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' Ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσιον.

διὰ μὲν Ἀσπίδι ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχυτο,

καὶ διὰ δώρηκε πολυδαίδαλου ἠρήρεσο.

ἀντιμερὺ δὲ πῆσαι λαπάρεω δίαμυσε χιτῶνα

ἔγχυτο· ὅδ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσάμενος εἶπε· ἀργυροκόλον,

πλήθυν' ἀναχόμενον κόρυδι φάλορ, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

τριχιδάτε, καὶ τετραχιδά διαξυφερὲν ἔκπεσε χερσός.

Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρέων·

Ζεὺς πάτερ, οὐτις σέο Νεῶν ὀλοώτερος ἄλλο.

ἢ τ' ἐφάμην τίσαοδαι Ἀλέξανδρον κακότητι.

νῦν δ' ἐμοὶ εἴη χεῖρεσσ' ἐγγὺς ἕξορ· ἐκ δ' ἐμοὶ ἔγχυτο

ἠΐχθη παλάμη· ἔρτασιον, οὐδ' ἔβαλόμενι.

ἦ, τί ἐπαίξασθαι κόρυδι λάβον ἵπποδασεῖς.

ἔλκε δ' ἐπιρρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

ἔγχυτο δ' ἐμὲ πολυκέεσσ' ἱμάς ἀπαλήν ὑπὸ δφρήρ,

ὄβροι ὑπ' ἀνδρεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφάλειος.
 ἠὲ νύ κερ εἴρωσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἴ μὴ ἄρ' ὄβρ' ἴκοσε Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτη,
 ἢ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶν ἴω κταμνίωιο.
 κενὴ δὲ τρυφάλεια, ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχεῖη.
 πῶ, μὲν ἔσπετ' ἦρωσ μετ' ἐϋκνήμιδας ἄχαιοὺς
 εἶψ' ἐπιδ' ἰνήσας • κόμισσ' αὖ δ' ἐρίκρες ἐταῦροι •
 αὐτὰρ ὄβρ' ἐπόρουσε κατακτάμναι μιν αἰώνω
 ἔγχρ' ἠαυτὸν χαλκίω. τὸν δ' ἐξήρωσ' Ἀφροδίτη
 ῥῆσ' ἀμάλ', ὥστε θεὸς ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
 καὶ δ' εἰς ἔνθα δαλάμων ἐυώδει, κηρόεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' ἐλένω καλέουσ' ἴε • τίω δ' ἐκίχανον
 πύργω ἐφ' ὑψηλῶ • παρὶ δὲ Τρυφαί' ἄλις ἦσαν.
 χρῆ δὲ νεκταρέου ἔανου' ἐτίναξε λαβῆσσα.
 τρηκὶ δὲ μιν εἰκῦια παλαγενεῖ προσέφη περ
 εἰροκόμων ἢ οἱ Λακεδαιμόνι νοσπεταῶσση,
 ἦσκημ' εἴρια καλὰ μάλισα δ' ἔμιν φιλέεσκε
 τῆ, μιν ἐφσαμνίη, προσεφώνεε δ' Ἀφροδίτη,
 Δευρ' ἴδ' • Ἀλέξανδρος σε καλῶ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κῆνος ὄγ' ἐν δαλάμων, καὶ Διωνοτοῖσι λέχεσι,
 κάλλιπ' τε σίλβωρ, καὶ εἰμασιμ' • οὐδέ κε φαίης
 ἐνδρὶ μαχεσάμειον τὸν γ' ἐλθέμ', ἀλλὰ χοροῖσ' ε
 ἔρχεσθ' ἢ κ' χοροῖο νέον λήγοντα καδίψημ'.
 ὥσ φάτο • τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 καί ῥ' ὥσ οὖν ἐνόησε θεῶν πρὶν καλλέα δειρήμ,

σὴν δ' ἂν ἴμερόντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 δάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπειθ' ἔφατ', ἕκ τ' ὀνόμαζε·

δαίμονιν, τί με ταῦτα λιλαίαι ἠΰροπέυη;

ἢ πῆ με προτέρω πολίωμ εὖ νομομυθῶμα
 ἄξις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἔρατεινῆς;
 εἴ τίς τοι κρηὶ κείδι θίλος μδρόπων ἀνδρῶπων;

οὐνεκα δ' ἢ νῦν δ' ἴοιμ' Ἀλέξανδρον Μενέλαον

νικήσας ἐδέλφ' ἐσυγγίην ἐμε' ὄικασ' ἄγεσθαι,

τοῦνεκα δ' ἢ νῦν δ' εὖρο δολοφρονέου(σ) πρόεσης;

ἦ σο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους,

μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποσρέψας Ὀλυμπον

ἄλλ' αἰεὶ πρὶ κείνοιο ἴβυε, καί ἐ φύλασσε,

εἰσόκε δ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλιω.

κῆϊσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι· νεμεσσητόν δ' ἐ κερ εἶν'

κείνου πορφυρέουσα λέχθ'. Τρωαὶ δ' ἐ μ' ὀπίσω

πᾶσαι μωμῆσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶν

τίλωδε χολωσαμυλὴν προσεφώνεε δ' ἴ' Ἀφροδίτη.

μὴ μ' ἔρεθε χετλίν, μὴ χωσαμυλὴν σε μεθεῖω.

τῶσ δ' ἐ σ' ἀπεχθῆρωσ νῦν ἔκπαγγ' ἐθίλη(σ).

μέσθ' δ' ἄμφοτέρων κητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ

Τρωῶν, κρηὶ Δαναῶν σὺ δ' ἐ κερ κακὸν οἶτοιο ὄικαι·

ὣς ἔφατ'· ἔδδθησεν δ' Ἐλένη Διὸς ἔκγεγαυῖα.

βῆ δ' ἐ καταχομυλὴν εἰαυτῷ ἀργῆτι φαεινῷ

σιγῆν· πᾶσι δ' ἐ Τρωῶσ λαδερν· ἦρχε δ' ἐ δαίμων.

ἦ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμοιο πρὶκαλλέ' ἴκοντο,

ἄμφιπολοι μὲν ἔπειτα δοῶς ἐπὶ ἔργα τρέψοντο·
 ἢ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε δ' ἴα γυναικῶν·
 τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 κιντὶ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέδηκε φέρουσα.
 ἔνθα κἀντὶ Ἐλένη κούρη Διὸς ἁγιόχοιο,
 ὅσπερ πάλιν κλίναςα, πόσιρ δ' ἠνίπαπε μῦθον·
 ἦλυδες ἐκ πολέμου· ὧς ὠφελος αὐτόνδ' ὀλέομαι,
 ἀνδρῖ δαμείς κρατερῶσδ' ἐμός πρότερος·[⊙] πόσις ἦεμ.
 ἦ μὲν δὲ πρὶν ἔϋχε ἄρηϊοῦ Μενελάου
 σῆτε βίη, καὶ χρυσί, καὶ ἔγχρῃ, φέρτερος[⊙] εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μονέλαον
 θῆσθ' ἵσθι μαχέσασθαι θνητόν. ἀλλὰ δ' ἔγωγε
 παύσασθ' κέλομαι, μὴ δὲ ξανθῶ Μενελάω
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίην, ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως· μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.

τῶνδε Πάρις μῦθοισιρ ἀμειβόμενον προσέειπε.
 μή με γυνὴ χαλεποῖσιρ ὀνειδέει θυμὸν ἐνίσπε.
 νῦν μὲν γὰρ Μονέλαον[⊙] ζήκησερ σὺν Ἀδελύῃ·
 κῆνον δ' αὐτὶς ἐγώ, πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλόπῃτι τραπέϊομον εὐνῆθεντε.
 οὐ γὰρ πώποτε μ' ὦλε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαιμόνιοι[⊙] θῆξ' ἐρατῆνῆς
 ἐπλεον ἄρπάζας ἔν ποντοπόροισι νέεσσι,
 θῆσθ' ἄν κ' ἐν Κραναῖ ἐμίγλω φιλόπῃτι, καὶ εὐνή,
 εἶσ' σέο νῦν ἔραμου, καὶ με γλυκῆς ἱμερῶ[⊙] αἰρεῖ.

ἢ ῥά, καὶ ἄρχε λέχουσθε κίωρ· ἅμα δ' εἴπετ' ἄκοιτις,
 τῶ, μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνοσθον λεχέουσι.
 Ατρείδης δ' ἀν' ὀμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἔοικώς,
 εἴ που ἔσαθρῆσαιεμ Αλέξανδρον θεοφδέα·
 ἄλλ' οὔτις δύνατο Τρῳῶν, κλατῶν τ' ἐπικούρωμ
 δεῖξαι Αλέξανδρον τότ' ἀρηΐθιλω Μουελάω.
 οὐ μὲν γὰρ θιλότῃτι γ' ἐκεύθανομ, εἴτις ἴδοιτο.
 ἴσομ γὰρ σθιμ πᾶσιμ ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέφπερ' ἀναξ' ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
 κένλυτέ μιν Τρῳῆς, κηρὶ Δάρδαροι, ἠδ' ἐπίκουροι.
 νίκη μὲν δ' ἠφαίνετ' Ἀρηΐθιλου Μουελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖω Ελένω, καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῆ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμου, ἦν τιν' ἔοικεμ·
 ἢ τε καὶ ἑασομδύοισι μετ' ἀνδρῶποισι πέλκτασ,
 ὡσ' ἔφατ' Ατρείδης· ἐπὶ δ' ἦνεομ ἄλλοι Λαχαιοί.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Γ ΟΜΗΡΟΥ

ῥαφιδίας.

ΩΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ ΟΜΗΣ

σου ξαφωδίας.

^{Επιφανεί δις} ^{λίνα} ^{επι} ^{γαστ} ^{Αντικειν} ^{γυθία} ^{μενέλα}
ΕΔοξε τοῖς θεοῖς τῶν Ἰλίου ἀλῶνα • διὸ Ἀδριαῖ μὲν Μενέ-
^{δύο} ^{πυλ} ^{ταύτου} ^{δεναντ} ^{et} ^{εἰς} ^{πυλ}
λαορ τοῦ δὲ δῶνα ὑπὸ Πανδάρου πρῆσκέυασε. καὶ οὕτω συγχυδέν-
^{φύλαξ} ^{Μαχάω} ^{Μενέλαω} ^{Μαχ}
των τῶν ὀρκων, Μαχάω μὲν ἰάται Μενέλαω • Ἀγαμέμνων
^{εἰς} ^{πύλιν} ^{ἀκροῦσθ} ^{εἰς} ^{πύλιν} ^{εἰς}
δὲ ἀπελθὼν, τῶν στρατείων πρῶτον εἰς τὸν πόλεμον. συμβολῆς
^{εἰς} ^{πύλιν} ^{εἰς} ^{πύλιν}
δὲ γενομένη πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναξουῦται.

Δέλτα δὲ ὦρ ἄγορῆ, ὄρκων χύσις, Ἀρϑᾶ ἀρχή.

ΟΙ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι, ἠγοροῦντο
 χρυσέῳ ῥῖν διαπέδον· μετὰ δὲ σπῆσι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἔπιποθέει· τοῖς δὲ χρυσεῖσι δὲ πᾶσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιρ εἰσορῶντες.
 αὐτὶ γὰρ ἐπερᾶτο Κρονίδης ἐρεδιζέμεν Ἥρην,
 κερτομίῳις ἔπέεσι, Πάραβλῆδ' ἠγορεύων.
 θοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖν, καὶ ἀλαλκομῆχ' ἱεῖς Ἀλκίῳ.
 ἀλλ' ἦτοι ταί, νόσφι καθήμενοι εἰσορῶσασα,
 τέρπεοισιν. Τροίῃ δ' αὖτε φιλομμεδῆς Ἀφροδίτη
 αἰεὶ Πάρι μὲν βλάπτε, καὶ αὐτοῖς κῆρας ἀμύνει·
 καὶ νῦν θύεσάσασα ὀϊόμηνον θανέεοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηγίῳ Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ', ὅπως ἔσασιν τάδε ἔργα.
 ἢ ῥ' αὐτίς πόλεμόν τε κακόν, καὶ φύλοσιν αἰνήν
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὐτως τόδε πάσι φίλον, καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος.
 αὐτίς δ' Ἀργεῖν Ἐλένῃ Μενελάῳ ἄγοιτο.
 ὣς ἔφαθ'· αἰδ' ἐπέμυσεν Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρῃ.
 πωλίσσια αἰεὶ γὰρ ἦδ' ἔμελλε, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέειν.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦρ' οὐδ' εἴπε

σκυζορμῆν Διὶ πατρὶ· χόλον δ' ἐμὶ ἀγχι^ῳ ἦρα.
 Ηρη δ' οὐκ ἔχαλε σῆλ^ῳ χόλον, ἀλλὰ προσήυδα,
 ἀινότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 πῶς ἐδέλεις ἄλιον θείναι τῶνον, ἢ δ' ἀτέλεσον
 ἰδρῶδα, ὅμ' ἰδρῶσα μόγη; καμέτλω δ' ἐμοὶ ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῦσῃ. Πριάμω κακὰ, τοῖό τε πασίμ
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὔτι πάντες ἐπαινέμου θεοὶ ἄλλοι.

τῷδ' ἐ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 θαμμονίη, τί νῦ σε Πριάμ^ῳ, Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσι, ὅτ' ἀππερχέες μενεαίνης
 Ἰλίου θ' ἑλαπαῖξαι ἐϋκτίμωον πηολιέδρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθῶσα σύλας, ἠὲ τείχεα μακρὰ,
 ὤμῳ βεβρωῶσις Πριάμω, Πριάμοιό τε παῖδας,
 ἄλλουσ τε Τρῶας τότε κερ χόλον θ' ἑακέσαιο.
 ἔρξω ὅπως ἐδέλεις, μὴ τούτῳ γε νῆκ^ῳ ὀπίσω
 σοί, ἠὲ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένητ^ῃ.
 ἄλλο δ' ἐ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἔνι φρεσὶ βάλλεο σῆσιμ.
 ὅππότε κερ κοὐ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν θ' ἑλαπαῖξαι
 πλῶ, ἐδέλω, ὅσσι τοι φίλοι ἄνερες ἐγεγάσιν,
 μή τι διατρίβωμ τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔἴσσαι.
 κοὐ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκῶν ἀέκοντί γε θυμῶ.
 αἰ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε, κοὐ οὐρανῷ ἄσεροντι
 ναετάουσιν πόλῃες ἐπιχθονίωμ ἀνδρῶπων,
 τάωμ μοι πρὶ κῆρι τιέσκετο Ἰλι^ῳ ἴρη,
 ἠὲ Πριάμ^ῳ, κοὐ λαὸς ἐϋμελίῳ Πριάμοιο.

οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδέετο δαυτὸς εἴσεκς,
 λοιβῆς τε, κνίσσης τε· γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς,
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πῶτνια Ἥρη.
 ἦτοι ἐμοὶ τῆϊς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλεις,
 Ἀργεῖ τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυσάγεια Μυκῆνη.
 τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπέχθοντα πρὶ κῆρι.
 τάων, οὔτε ἐγὼ πρόσθ' ἴσαμαι, οὐδὲ μεγίστη.
 εἴ πορ γὰρ φρονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φρονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός εἰμι·
 ἀλλὰ χρῆ καὶ ἐμὸν δέμοναι πόνον οὐκ ἀτέλειον.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι· γείθε δέ μοι ἐνδον, ὅδε μ' σοὶ
 καὶ με πρεσβυτάτῳ τέκετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 ἀμφοτέρω, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ πρῶταοίτις
 κέκλημα· σὺ δὲ πᾶσι μετ' Ἀθιναίοισι μ' ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ἔπος εἰρομῆν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπί δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ δῶσον Ἀθιναῖν ἐπιτήλαι
 ἐλλεῖν ἐς Τρῳάων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιρ αἰνήν,
 πειρᾶν θ', ὡς κεν Τρῳῆς ὑπορκεύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξασι πρότεροι ὑπορρόρκια δηλήσασθαι.
 ἔσ' ἔφατ'· οὐδ' ἀπίδμε πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε δ'
 αὐτίκ' Ἀθιναίῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 αἶψα μάλ' ἐς θρατήρ' ἐλθε μετὰ Τρῳῆας, καὶ Ἀχαιοὺς,
 πειρᾶν δ' ὡς κεν Τρῳῆς ὑπορκεύδαντας Ἀχαιοὺς,
 ἄρξασι πρότεροι ὑπορρόρκια δηλήσασθαι.

ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσι κίωρ ἀνὰ οὐλαμόρ ἀνδρῶν.
 τῷ δὲ κορυσεόδιω. ἅμα δὲ νέφ' εἶπετο πεζῶν.
 ὣς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε νέφ' αἰπόλ' ἄνηρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς,
 ᾧ δ' ἐτ' ἀνκυδερ ἐόντι, μελάντερον ἤντε πῖσσα
 φαίνεται ἰὸρ κατὰ πόντον, ἄγει δ' ἐτε λαίλαπα πολλῆν
 εἴγχεσεν τε ἰδῶν, ὑπὸ τε πωεί' ἦλασε μῆλα,
 πῖσσι ἅμ' Αἰάντεσι διοτρεφέων ἀϊζῶν
 δ' ἦϊορ ἐς πόλεμον τυκικαὶ κίνυτο φάλαγγες
 κυάεα, σάκεσίν τε, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς, μὲν γῆθησεν ἰδῶν κρείων Αἰγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας, ἔπεα πῆρδόντα προσκύδα.
 Αἴαντ' ἀργείων ἠγίησε χαλκοχιτώνων.
 σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν οὔτι κελεύω,
 αὐτῶ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετορ ἴφι μάχεσθι.
 αἰ γὰρ Ζεὺς τε πάτορ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλοῦ,
 τοῖ' ὡς σὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γένοίτο.
 ᾧ δὲ κε τάχ' ἠμύσφε πόλις Πριάμοιο ἄνακτ'
 χορσίμ ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε, πορδομένη τε.
 ὣς εἰπὼν, τοὺς, μὲν λίπερ αὐτοῦ. βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 ἐνδ' ὅγε Νέστωρ ἔτετ με λιγυῶ πυλίων ἀγορητῆρ
 οὖς ἐτάρους σέλλοντα, ὄξαιοντα μάχεσθαι
 ἅμφι μέγαρ Πελάγοντα, ἀλάσορ ἄ τε, Χρῆμοῖον τε,
 αἰμονά τε κρείοντα, Βιαντά τε, ποιμνία λαῶν,
 ἰπιπῆας μὲν πρῶτα σὺν ἰπποσίμ, μὲν ὄχεσθι.

περὺς Διὸς ἔπι δὲ σὴσον πολέασ τε, καὶ ἐοχλοῦς,
 ἔρηθ' ἔμιν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἔς μέσσοι ἔλασσοι,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐδέλωμι τις ἀναγκαίη πολεμίσοι.

ἵππεῦσι μὲν πρῶτ' ἔπειτ' ἔλλετο· τοὺς γὰρ ἀνάγει
 σφοῦς ἵππους ἔχέμεν, μὴ δὲ κλονέεσθ' ὁμίλοισι.

μὴ δὲ τις ἵπποσώη τε, καὶ ἵπποσώη τε ποιοῖσιν,
 οἷθ' ἔπειτ' ἄλλωι μεμάτω Τρῶεσσι μάχεσθαι.

μὴ δ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδόνεροι γὰρ ἔσεσθαι.

ὅς δὲ ἢ ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέωμι ἔπερ' ἀρμασὶν ἵκηται,

ἔγχεθ' ὄρεξάσθω, ἔπειτ' ἰσχυρὸν φέρετρον οὕτως.

ὡς τε καὶ οἱ πρότεροι, πόλιασ, καὶ τίχε' ἐπόρροισι,

τόνδε νόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.

ὡς ὁ γέρωι ὡς τρωεὶ πάλασι πολέμοιοι εὖ εἰδῶσι.

καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτα πῆρσόντα προσήδα.

ὦ γέρωι, εἰδῶσι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,

ὡς τοὶ γούναθ' ἔπειτα, βίη δὲ τοὶ ἔμπεδοι εἶναι.

ἀλλὰ σε γῆρας τίθει ὁμοίον· ὡς ὄφελόν τις

ἐνδρῶν ἄλλοι ἔχει· σὺ δὲ κουροτέροισι μετένοισι.

τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γεγήνηθ' ἵπποτα Νέσσοι.

Ἀτρεΐδης, μάλα μέμκον ἐγὼν ἐδέλοισι καὶ αὐτὸς

ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ερμύδαλίωνα κατέκτανε.

ἀλλ' οὐτως ἅμα πάντα θεοὶ δόσσαρ' ἀνδρώποισιν.

εἰ τότε κούροισι ἔα, καὶ ἄν τε με γῆρας ἰκάει.

ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέσσομαι, ἢ δὲ κελεύσω

βουλῆ, καὶ μύθοισι τὸς γούρ γέρας ἐσὶ γυρόντων,
αἰχμᾶσ δ' αἰχμᾶσουςι νεώτοροι, οἵπῳρ ἐμείο
ὄπλοῦτεροι γεγάσσι, πεποῖθασίν τε βίηφι.

ὣσ ἔφατ' Ἀτρεΐδης δὲ πρῶχεν γηδόςωμ κῆρ.

ἔυρ' ὑῖομ πετεῶο Μενεοῖηα πολὺζιππομ

ἔσαοτ' ἄμφι Δ' Ἀθίλωοιο, μήσωρεσ αὐτῆσ.

αὐτὰρ ὁ, πλησίομ εἰσῆκει πολὺμκτισ Οδυσσεύσ.

πᾶρ ῥ', κεφαλλύωμ ἄμφι εἰχες οὐκ ἄλαπαδναί.

ἔσασαμ, οὐ γάρ πω σφιμ ἀκούετο λαὸσ αὐτῆσ.

ὀλλῶ νεομ σωροινόμεναί κίνωτο φάλαγγεσ

Τρῶωμ θ' ἵπποδ' ἄμωμ, καὶ Ἀχαιῶμ· οἱ δὲ μύλοντεσ,

ἔσασαμ, ὅπποτε πύργωμ Ἀχαιῶμ ἄλλωμ ἐπελιθώμ.

Τρῶωμ ὀρμίσσεσ, καὶ ἄρξῶμ πολέμοιο.

τοὺσ δὲ ἰδῶμ νεέκασερ ἄναξ ἀνδρῶμ Ἀγαμέμνωμ,

καὶ σφέασ φωνήσασ, ἔπασ πῆροέντα προσήνδα.

ὦ· ὑἱὲ πετεῶο διοτρεφέω βασιλῆω,

καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμύλε, κερδ' ἀλεόφρομ,

τίπῃ καταπῆύσοντεσ, ἀφέστατε, μίμνετε Δ' ἄλλουσ;

σφῶιμ μύλ' ἵ ἐπέοικε μετὰ πρῶτοῖσιρ ἐόντασ,

ἔσαμωμ, ἠδὲ μαχῆσ καυσφρῆσ ἀντιβολῆσασ.

πρῶτω γῆρ καὶ δαῖτοσ ἀκουάξεδομ ἐμείο.

ὅπποτε δαῖτα γέρουσιρ ἐφοπλίζοι μῆλο Ἀχαιοί.

ἔνδα θίλ' ὀπῆαλέα κρέα ἔδμωμ, ἠδὲ κύπελλα

οἴνου πινέμωμ μελενδέω, ὄφρ' ἐδέλκτομ.

καὶ δὲ θίλωσ χ' ὀρόωτε, μὲν εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶμ,

ἡμείων προπάρσιδε μαχοίατο κηλεί χαλκήϊ.

τόν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολὺμκτις Ὀδυσσεύς.

Ατρείδης, ποῖόν σε ἔπειθ' φύγεμ' ἔρηθ' ὀδόντων;
 πῶς δ' ἠ' φῆς πολέμοιο μεδιέμην, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομην ὄζυρ ἄρκα;
 ὄφρα ἢ ἐδέλκοιτο, καὶ ἄκέρ τοι τὰ μεμήλην,
 τηλεμάχοιο φίλομ πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων, σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.

τόν δ' ἐπιμειψήσας, προσέφη κρείων Αγαμέμνων,
 ὡς γινῶ χωρμύσιοιο. πάλιμ δ' ὄγε λάξετο μῦθον,
 Διογενὲς λατρετριάδης πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
 οὔτε σε νηκείω προῖώσιον, οὔτε κελεύω.
 οἶδ' αὖ γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἦτοια δῖάεα οἶδε. τὰ, γὰρ φρονέεις, ἅ, τ' ἐγὼ πρ.
 ἀλλ' ἴδι. ταῦτα δ' ὅσοι εἰμ ἄρεσὸμεθ', εἴτι κακὸν κινῶ
 εἴρηται. τὰ, δὲ πάντα δεοὶ μεταμῶλια δεῖν.

ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεμ ἄυτο, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δ' τυδέθ' ἠἴον ὑπὲρ θυμὸμ διομήδεα,
 ἔσαό τ' ἐνδ' ἵπποισι, καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι.
 παρ δ' εἴοι, ἐσήκει Ζηνέελεθ' ἡπανήθ' υἱός,
 κρη μὲν τόν, νείκασεμ ἰδὼν κρείων Αγαμέμνων
 καὶ μίμ φωνήεσ, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἄμοι τυδέθ' ἠὲ δαίφρονθ' ἵπποδάμοιο,
 τί πῆώσας; τί δ' ὅπι πῆέας πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεί γ' ὦδε φίλομ πῆκαζέμεμ ἦεμ,

ἄλλὰ πολλὴ πρὸ Φίλων ἐτάρων δῆϊοισι μάχεσθ'.
 ὣς φάσαμ' οἱ μιν ἴδοντο πονεύμονορ· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ', οὐ δὲ ἴδομ' ἐπεὶ Δ' ἄλλωμ φασί γενέσθ'.
 ἦτοί μιν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκίνας
 εἶν' ἄμ' ἀντιδέω Πολυνεϊκεί λαορ ἀγείρων·
 οἱ ἔα τότ' ἐσφατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τέιχεα Θήβης·
 καὶ ἔα μάλα λίσσοντο δόμου κλειτοὺς ἔπι κούρουε,
 οἷσ' ἔδελορ δ' ὄμνμα, καὶ ἐπῆνεορ, ὡς ἐκέλευορ
 ἄλλὰ Ζεὺς ἔτρεφε, πῶϊσῖα σήματα φαίνωμ.
 θίΔ', ἐπεὶ οὐκ ἔρχοντο, δὲ πρὸ δ' οὐ' ἐγένοντο,
 Ἀσώπονδ' ἴκοντο, βαδύχοιορ, λεχεποίω.
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίω ἐπὶ Τυδείῃ σῆλαμ Ἀχαιοί·
 αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κηχίσατο Καδμείωνας
 δαυνηλίουσ κατὰ δῶμα βίης Ετεοκλεΐης.
 ἔνθ' οὐδὲ ζῆνός πορ ἔωρ, ἱππηλάτα Τυδείους
 τάρβη μὲν ἔωρ πολέσι μετὰ Καδμείοισιν.
 ἔλλ' ὄγ' ἀενλεύειμ προκαλίζετο· πάντα Δ' ἐνίκα
 εἰσιδίωσ· τοίη οἱ ἐπίρροθ' ἦεμ Ἀθίωκ.
 οἷδε, χολώσαμμοι Καδμήοι κέντορες ἱππωμ,
 εἰς ἀνορχομυλῶσ πυκινόμ λόχορ εἰσαμ ἄγοντες
 κούρουε πεντήκοντα· δῖω δ' ἠγῆτορες ἦσαμ,
 Μαίωμ Λιμονίδης ἐπεΐκελ' ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Ἀυτοφόνιοιο μνηεπτόλεμ' Ἰυκοφόντης.
 Τυδείυε μὲν καὶ τοῖσιν ἀφικέα πότμορ ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεφρ' ἔνα θ' οἶομ ἴθι οἰκόνδε νέεσθ' α'.

Μαίον ἄρα προέειπε, δεῶν τεράεσσιν ἐπιδήσας.
 τοῖσ' ἔλω Τυδείης Λιτώλιον, ἄλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἰς χεῖρας μάχῃ, ἀγορῇ δ' ἔτ' ἀμείνω.

ὣς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερός Διομήδης
 ἀιδεοεῖς βασιλῆσσι ζῆτιπὴν ἀιδόοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆσσι ἀμείψατο κινδάλιμοιο.

Ληρείδης, μὴ ψεύδῃ, ἐπισάμην σάφα εἰπέην.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνορες εὐχόμεσθ' εἶναι.
 ἡμεῖς καὶ οὐκ ἔβριση δ' εἶλομεν ἐπὶ ἀπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχεσσι ἄραον,
 παρθόμοιοι τεράεσσιν δεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ.
 κῆνοι δ' ἐσφετέρησιν ἀταδάλιησιν ὄλοντο.
 ἴδω, μή τοι πατέρας πόσθ' ὁμοίῃ ἐνδίο τιμῇ.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης,
 τέτλασσιωπῆσσι, ἐμῶ δ' ἐπιπαίδισο μύθησιν.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ληγαμέμνοιο πομπῆν λαῶν,
 ὁτρύνοντι μάχεσθαι ἐκνήμιδας Ληχαιοῦς.

τούτω μὲν γὰρ κῦδ' ἄμ' ἔφετα, εἴ κερ Ληχαιοῖ

Τρῶας δ' ἠώσασιν, ἔλωσιν τε Ἴλιον ἰσθμῷ.

τούτω δ' αὖ μέγα πένθος, Ληχαιῶν δ' ἠωδέεσσι,

ἔλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δούριον ἄλκιον.

ἦ γὰρ καὶ δ' ὄχλωρ σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμαῖζον

δενὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆδεσσι ἀνακτῶν

ὀρημυλίου, ὑπὸ κεν ταλασίφρονά πρὸς δ' εἶλερ.

ὣς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῶν πολυχηεῖ κῦμα θαλάσσης

ὄρωτ' ἔπασσύτερον, ξεφύρου ὑποκινήσαντος,
 πόντων μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσφ' ἔρηγν' ἔμωρον, μεγάλη βρέμῃ, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας
 κνηστὸν ἔορ, κορυφούται, ἀποπῆσαι δ' ἄλως ἄχνηο.
 ὣς τότε ἔπασσύτεροι Δαναῶν κίνυτο φάλαγγες
 ἠωλεμέως πόλεμόνδ' εἰ κέλευε δὲ δισιμ' ἕκαστος
 ἠγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκῆρ' ἴσαν· οὐ δέ κε φαίης
 τόσον λαὸν ἔπεσθαι, ἔχοντ' ἐν σῆθεσιρ' αὐδ' ἠμ',
 πῆγῃ δ' ἐβίβιοτες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ, εἰ μένοι ὄβριχόωντο.
 Τρώες δ' ὥστ' οἷες πολυάμμονοι ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρία, ἐσῆκασιν, ἀμελγόμενα γάλα λυκόρ,
 ἀζυγῆς μεμακῦια, ἀκόσσαι ὅπα ἀρῶν·
 ὥσ Τρώων ἀλαλιτὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὄρωρα.
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμῶς θρόνοι, οὐδ' ἴα γῆρυς·
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο πολὺ κλητοῖ δ' ἔσθ' ἀνδρες,
 ἄρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθίνα,
 δ' ἄμῶς τ' ἠδὲ φόβος, καὶ Εἰρις ἄμοτον μαμακῦια
 Ἀρεος ἀνδροφόνου κασιγνήτη, ἐτάρατε·
 ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανόφ' ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χροῖνι βαίνα·
 ἦ σφιρ' καὶ τότε κῆκ' ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσοι,
 ἐρχομένη καθ' ὁμιλον, ὀφέλλου(σ) σόνον ἀνδρῶν.
 οἷδ', ὅτε δ' ἠρ' ἐς χῶρον ἕνα ξυῶντες ἵκοντο,
 σαῦρ' ἔβαλον ῥινοῦς, σαῦ δ' ἔγχεα, καὶ μὲν ἄνδρῶν
καλκῆα

καλκιοδωρήκωμ, ἄταρ ἄσπίδες ὀμφαλόεσασ
 ἔπλωτ' ἀλλήλοισι· πολλὸς δ' ὄρυμα γδ' ὄρωρει.
 ἐνδα δ' ἄμ' ἀμειωνή τε, καὶ εὐχολὴ πέλεμ' ἀνδρῶν
 ὀλλυῶτων τε, καὶ ὀλλυμνῶν· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὧς δ' ὅτε χεῖμα ῥέοι, ποταμοὶ κατ' ὄρεσσι ῥέοντες,
 εἰς μισγογάκηαρ συμβάλλετομ' ὄβριμον ὕδωρ,
 κρουῶν ἐκ μεγάλωμ, κοίλῃς ἔντοσθε χαράδρης·
 ἦν δ' ἐτε πηλόσθ' εἰσπομ' ἐν οὐρεσίμ' ἐκλυε πορμίημ'
 ὧς ἦν, μισγομνῶν, γένετ' ἰαχή τε, φόβος τε.

πρῶτ' ὁ δ' Ἀντίλοχ' ὁ Τρώων ἔλεμ' ἄνδρα κορυθῆμ,
 ἐσθλὸρ ἐνὶ προμάχοισι θαλυσιγῶν Εχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυδι' ἰπποδάσειης·
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε· πέρσσε δ' ἄρ' ὀσέομ' εἴσω
 εἰχμὴ χαλκείη· τὸμ δὲ σκότ' ὅσθ' ἐκάλυψεν·
 ἦριπε δ' ὧς ὅτε πύργ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸμ δὲ πρὸντα ποδῶμ' ἔλαβε κρείωμ' Ελεφίνωρ
 χαλκῶδ' οντ' ἰάδης, μεγαδύμων ἄρχος Ἀβάντων.
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέωμ' λελιμνῶν, ὄφρα τάχιεα
 τεύχεα συλήσειε· μίνυθ' αὖ δ' εἰ γένεθ' ὄρμη.
 θεκερὸμ γοῦρ' ἐρύοντα ἰδῶμ' μεγαδύμ' Ἀγήνωρ,
 πλωρὰ τὰ· οἱ κύφαντι παρ' ἄσπίδ' Ἰζεφραάνθῃ,
 ὅυτκεσε ζυσῶ χαλκήρεϊ· λῦσε δὲ γῆτα.
 ὧς τὸμ, μὸν λίπε θυμὸς ἐπὶ αὐτῶν· δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λυκοὶ ὧς,
 ἀλλήλοισι ἐπὸρσοσάμ' ἀνῆς δ' ἄνδρ' ἐδ'νοσάλιζεν.

ἔνθ' ἔβαλλ' ἀντιμελίον ἦρ τελαμώνιον Αἴας
 ἠΐθεον, Νάλερον, Σιμοείσιον, ὄνποτε μήτηρ
 ἴδκον κατιούσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντι
 γίνατ', ἔπειρα τοκεύσιν ἄμ' ἔσπετο μήλα ἰδέσθαι.
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον, οὗδ' ἔτοκευσι
 Νυρέπῃα θείοις ἀπέδωκε. μινυσιόδ' ἴθι δ' εἰ οἱ αἰῶν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντι μεγαθύμου δουρὶ διαμέντι.
 πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλε σῆνι, πρὸ μαζόν
 δεξιόν. ἀντικρὺ δ' ἴωμου χάλκεον ἔγχυθ' ὦς,
 ἦλθερ, οὐδ' ἐν κοίῃσι χαμαὶ πέσερ' αἴγαυρον ὦς,
 ἦ ράτ' ἐν εἰαυμῆ ἔλεθ' μεγάλοιο πεφίκα,
 λείη, ἄτάρ τε οἱ ὄζοι ἔπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι,
 πλῆ, μένθ' ἄρματοπηγὸς ἀνήρ' αἴθωνι σιδήρεω
 ἐξέταμ', ὄφρα ἴτω κάμψῃ πρὸ καλλιῆϊ δ' ἴφρα,
 ἦ μὲν ἄρομλὴν κείτα ποταμοῖο παρ' ὄχθιας,
 τοῖον ἄρ' ἀντιμελίον Σιμοείσιον ἐξενάριξον
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' ἀντιφ' αἰολοβώρη
 πρὸ καμίδης κατ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξεί δουρὶ.
 τῶ, μὲν ἄμαρσιν. οὐδ' ἔ, Λευκόν Οδυσσεὸς ἐνὶ λόρ' ἔταΐρον
 βεβλήκει βυβῶνα, νέκω ἐτέρωσ' ἐρύοντα
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῶν. νεκρὸς δ' εἰ οἱ ἔκπεσε χερσὸς.
 τῷ δ' Οδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμνύσιοι Χολώνῃ
 βῆ δ' εἰ δ' ἰὰ πρὸ μάχων κερκορυμνίῳ αἴθωνι χαλκῷ
 σῆ δ' ἐμάλ' ἔγχετο ἴωμ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 ἄμφ' ἔπαπλήνας. ὑπὸ δ' ἔ, Τρῶες κενάδοντο

ἀνδρῶς

ἄνδρ' ὄσ' ἀκοντίσαντο· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλοισι κῆρυ,
 ἀλλ' ἵν' ὀϊστροῖσιν ἐπὶ δόρυ βάλε Δημόκλωντα·
 ὅς οἱ Λευτοδίωρ ἦλθε πρὸς ἵππων ὠκεάων·
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς ἐτάροιο χολωσάμενον, βάλε δουρὶ
 κόρσιον ἢ δ' ἑτέροιο δ' ἰὰ κροτάφοιο πέρσεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τόνδε σκοτὸν ὄσ' ἐκάλυψε·
 δούπησεν δὲ πεσὼν ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτοῖο.
 χάρησεν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοισι φαίδιμον ἔκταρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μετ' ἴαχον, ἐρξύσαντο δὲ νεκρούς.
 Ἴδυσαν δὲ φλυπρότερον ἐμέσθησε δ' Ἀπόλλων
 Πηργάμου ἐκκατιδῶν Τρώεσσι ἢ κέκλετ' αὐτίκας.
 ὄρνυσθ' ἵπποδάμοι Τρῶες, μή δ' εἴκετε χάριμα
 Ἀργείοισ'· ἐπειὶ οὐ σφι λίδεο χρῶς, οὐδὲ σίδηροισι,
 χαλκῶν ἀναχέουσι ταμείχηρα βαλλομένοισι.
 οὐ μὰρ οὐδ' Ἀχιλεὺς οἴετο παῖς ἠὲ κούμοιο,
 μάστιγαται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμολυγέα πέσσει.

Ως φάτ' ἄπο πτόλιον δ' ἦνός Διός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ἄρσε Διὸς θυγάτηρ Κυδίστη Τριτογένεια,
 ἐρχομένη κατ' ὀμιλον, ὅτι μεθιέντας ἴδ' ἴοτο.

εἶθ' Ἀμαρυγκείδην Διῶρα μοῖρ' ἐπέδησε.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο πρὸ σφυρῶν ὀκρῶσεντι
 κνήμην δεξιτερῆν, βάλε δὲ Ὀρηκῶν ἀγὸς ἄνδρῶν,
 Πείρωσ' Ἰμβρασίδη, ὃς ἄρ' Αἰνόδιον εἴληλούδι.
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὅσα λαῶσ' ἀναίδης
 ἄχρησ' ἀπελοίχησεν· ὃ δ' ὑπὲρ ἔην κούμοιο

καππεσεν

καῖππεσερ, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσασα,
 θυμὸν ἀποπνείωμ' ὅδ' ἐπέδραμην, ὅς ῥ' ἔβαλέν πορ
 Γεῖρωσ, οὔτα δὲ δουρὶ πῶ' ὀμφαλόμ' ἐκ δ' ἄρα πᾶσσα
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τόνδε σκότ' ὅσ' ἐκάλυψερ.
 τὸν δὲ, Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσύνμουρ βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγν δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμουρ Δεῖοι ἦλθε Θόας· ἐκ δ' ὀμβριμουρ ἔγχ' ὄξυ,
 ἐπᾶσατο σέρνοιο· ἐρύσαστο δὲ εἰς ὄξυ,
 τῶδ' ὄγε γαστέρα τύψε μέσσω, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
 τύχρα δ' οὐκ ἀπέδυσε· πρὶς ἴσθμ' ἄρα γὰρ ἐταῖροι,
 ὀρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχρα χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ ἔ μέγαν πῶ' ἐόντα, καὶ ἴφθιμουρ, καὶ ἀγαυοῖν,
 ἄρα ἀπὸ σφείωμ' ὀδὲ, χασάμου' ὄξυ, πελεμίχθιν.
 ὡς τῶγ' ἐν κοίῃσι πῶ' ἀλλήλοισι τετάσθω,
 ἦτοι ὀ μὲν ὀρηκῶν, ὅδ' Εὐφῶν χαλκοχιτώνων,
 ἦγεμόνες· πολλοὶ ἣ πρὶκτείνοντο καὶ ἄλλοι.

ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαστο μετελθῶν,
 ὅστις ἔτ' ἀβλητ' ὄξυ, καὶ ἀνούτατ' ὄξυ χαλκῶ
 θινεῖοι κ' ἴ μέσσω· ἄγοι δ' ἔε Παλλὰς Ἀθηνῶν
 χερὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέωμ' ἀπερύκοι ἐρωῶν.
 πολλοὶ γὰρ Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ,
 πρηνέες ἐν κοίῃσι πῶ' ἀλλήλοισι τέταντο·
 Τέλ' ὄξυ.

Louanij ex officina Seruatij Sasseni.

Anno M. D. XLVIII.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

ὧς εἰπὼν, ὥς τρωεὶ παρ' Ἰ μεμαυῖα μ Ληϊήνῳ
 ἦν δὲ κατ' οὐλύμωσιο καρβύων ἀΐσσα.
 ὄιορ δ' ἄσέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 ἦ ναύτησι τέρας, ἠὲ σφαζοῖ εὐρέϊ λαῶν
 λαμπρόν, τοῦ δ' ἔτε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἰενταῖ,
 ἔφ' ἐϊκὺ ἦϊεμ ἐπὶ χθονὶ Παλλὰς Ἀθηνῶν,
 καθ' ἃ ἔδορ' ἐς μέσσομ' ἰάμετ' ἔφ' ἔχεμ εἰσορόωντας,
 Τρῶας θ' ἰπποδάμοις, καὶ ἔυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 ὦδε δ' ἔτις εἶπεσκέμ ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλομ'
 ἦ ῥ' αὐτῖς πόλεμόσ τε κακός, ἔ φύλοπις αἰνῆ
 ἔσεται, ἠ φιλότητα μετ' ἀμφοτέρωσι τίθησι
 Ζεὺς, ὅσ' ἄνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκτῃ.
 ὧς ἄρα τῖς εἶπεσκέμ Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε.
 ἦ δ' ἀνδρὶ ἱκέλι Τρῶων κατεβύσσε δ' ὀμιλομ
 Λαοδόκω Ἀντίνοροῖδῃ, κρατερῶν ἀιχημητῆ,
 Πάνδορον ἀντίθεομ δ' ἰχμηδύν, εἴπου ἐφεύροι.
 εἴρε Ληϊάον' υἱὸμ ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
 ἔσαότ' ἀμφὶ δ' ἔμιμ κρᾶτεραι σίχες ἀσπισάων.
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆσσοιο βροάων.
 ἀγχῶ δ' ἰσαμυλὴν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἦ βῶ νῦ μοί τι πῖσιοιο Ληϊάον' υἱεὶ δαΐφρομ,
 Τλαίης κεμ Μενελάω ἐπιπροέμενυ ταχῶν ἴομ,
 πᾶσι δ' ἔκεμ Τρῶεσσι χάριμ, καὶ κῦδ' ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλισα, Ἀλεξάνδρομ βασιλῆϊ.
 τοῦ, κεμ δ' ἠ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο.

αἶκον ἴδ' ἢ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεΐδ' υἱὸν
 σὺ βέλει δ' ἰμνῶντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς,
 οὐκ ἄ γ' οἴσθουσιν Μενελάου κυδάλιμοιο.
 εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεΐ, κλυτοτόξω,
 ἀρνῶν πρωτογόνωρ ῥέξην κλητῶν ἑκατόμβω,
 οἴκαδ' εὖ νοσῆσ' ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐνης.

ὡς φάτ' Ἀθλιαίνῃ τῶν δὲ φρένας ἄφρονι πᾶσιδ' ἔμ.
 αὐτῆ ἐσύλα τόξωρ εὐξοορ ἰζάλου αἰγός
 ἀγρίου, ὄν ῥά ποτ' αὐτός ὑπὸ σέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δ' ἐδεγμυλίῳ ἔν' προσοκῆσι,
 βεβλήκει πρὸς σῆνῃῳ. ὅδ' ὑπὶ τῷ ἔμπεσε πέτρῃ,
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαυδ' ἐκάδωρα πεφύκη.
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξοῖῳ ἤρασε τέκτων
 πᾶν δ' εὐ λήνας, χρυσέω ἐπέθηκε κορώνω.
 καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκε ταινωσάμου, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρὸς δὲ σάσια χέειρον ἐδιλοῖ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶμ' ἀναίξην ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν,
 πρὶμ' βλήσασα Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ, σύλα πῶμα φασέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα, πῆροέντα, μελαινώωρ ἔρμ' ὀδυσσάωρ.
 αἶψα δ' ἐπὶ νδυρῆ κατεκόσμη πικρὸν οἴσῳ.
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεΐ, κλυτοτόξω,
 ἀρνῶν πρωτογόνωρ ῥέξην κλητῶν ἑκατόμβω,
 οἴκαδ' εὖ νοσῆσ' ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐνης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυκείας τε λακῶν, καὶ νεύρας βόφα.

νουρηῖ μὲν μάχῃ πέλασσε, τόξον δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κηκλοτέρους μέγα τόξον ἔτανε,
 λίγξε βίος, νουρηῖ δὲ μέγ' ἴαχον, ἄλτο δ' οἰσός
 ὀξυβελής, καὶ ὄμιλον ἐπιπῆεσθαι μενεαίνωρ.
 οὐδὲ σέθεν Μομφέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἑξιάνατοι· πρῶτ' ἰδὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγγελείη,
 ἦτοι πρόοδον σάσσα, βέλθ' ἔχε πύκτες ἄμυερ.
 ἦ δὲ, τόσον μὲν ἔργον ἀπ' ἡρώος, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἔεργη μῦθον, ὅθ' ἠοίε λέξεταὶ ὑπνῶ.
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἰδὼσα, ὅτ' ἰδὲ ζῶσῃσ' ὄχηες
 χρύσειοι σάουχοι, ἠὲ δ' ἰωλόθ' ἦντετο θάρσῃ.
 εἴ δ' ἔπεσε ζῶσῃσι ἀκροῖσι πικρὸς οἶσός.
 διὰ μὲν ἄρ' ἰωλόθ' ἐλίλατο δαυδ' ἀλέοιο,
 καὶ διὰ θάρσῃσ' πολυδάδαλου ἠρήρῃσο,
 μήτηρ δ' ἦν ἐφόρε ἔρμα χροός, ἔρκθ' ἀκόντων,
 ἦ οἱ πλῆσον ἔρυτο· διὰ πρό δὲ εἴσατο καὶ πῆσ'
 ἄκροτάτορ Δ' ἄρ' οἰσός ἐπέγραφε χροά φωτόσ.
 αὐτῆκα δ' ἔρρεον αἶμα κελαινεφές θ' ὤτειλῃς.
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίθῃ
 Μηνίς, ἠὲ Κάρφα, πῆσ' ἠίον ἔμμουαι ἵππων.
 κῆται δ' εἴ δ' ἀλάμω, πολέες τέ μιμ' ἠρήσαντο
 ἵππῃες φορέειν βασιλῆϊ δὲ κῆτ' ἔγαλμα,
 ἄμφοτέρω, κόσμησ' ἵππων, ἐλατῆρι τε κῆτ' ὄ,
 τοῖσί τοι Μενέλαε μινδύω αἵματι μικροῖ
 εὐφυέες, κνῆμαί τε, δὲ σφυρὰ κάλ' ὑπείνορθε.

ξίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαρ ἄιμα καταρξέορ δ' ὤταλῆς.
 ξίγησεν ἧ καὶ αὐτὸς Ἀρκίφιλον Μενέλαον·
 ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκους ἐκτὸς εὐόντας,
 ἄφορξόμ οἱ θυμὸς ἦνὶ σῆθεσσι ἀγέρῃη.
 τοῖς δὲ βαρυσενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χήρὸς ἔχωρ Μενέλαον· ἔπεσε νάχοντο δ' ἔταῦροι·
 φίλε κασίγνητε, θάνατον ἦ τοι ὄρη' ἔταμνον,
 οἷον προσήκας πρὸ Λακωνῶν Τρῶσιν μάχεσθαι.
 ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, καὶ δ' ὄρη' κια πιασὰ πάτησάν,
 οὐ μὲν ἴσως ἄλιον πέλει ὄρη' κια, ἄιμά τε ἀρνῶν,
 σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ διεξία, ἧς ἐπέπιθμον.
 εἴπῃ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' ὀλύμπιον οὐκ ἔτέλεσεν,
 ἔκ τε καὶ ὄφ' ἐτελεῖ, σῶν τε μεγάλῳ ἀπέτισάν,
 σῶν σφῆσιν κεφαλῆσιν, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσιν.
 εἶν γὰρ ἐγὼν τόδ' εἰ οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔσεται ἡμᾶς, ὅτ' ἀρ' ποτ' ὀλώλη Ἴλιον ἴρη,
 καὶ Πριάμῳ καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ἠΐψιζυγῶν ἀνδρῶν ναίων,
 αὐτὸς ἐπισηείσιν ἐρεμνῆρ' ἀιγίδα πᾶσι,
 τῆς δ' ἀπάτης κοτέωρ. τὰ μού, ἔσεται οὐκ ἀτέλεσα,
 ἀλλ' ἄ μοι αἰνὸν ἄχῳ σέθεν ἔσεται ὦ Μενέλαε,
 αἴκε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο·
 καὶ κερ' ἐλέγχισθ' πολυδίψιον Ἀργῶν ἰκοίμην.
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρὸς ἰδὲ αἴης·

καὶ δ' ἔκερ' εὐχολῆρι Πριάμῳ, καὶ Τρῳάσι λίποι μὲν
 Ἀργείῳ Ελένῳ· σέο δ' ὄσέα πύσσει ἄρουρα,
 κηιδίου ἔν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἔπι ἔργῳ·
 καὶ κέ τις ὦδ' ἔρξαι Τρῳῶν ὑπερρηγοειόντων,
 τῆ μὲν ἐπιθρῶσκων Μενελάου κυδάλιμοιο·
 αἶψ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλορ τελέσει Ἀγαμέμνων·
 ὡς καὶ κῦ ἄλιον στρατὸν ἤγαγεμ' ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δ' ἔβη οἰκόνδε, θίλλω ἐς πατρίδα γαῖαν
 σὺν κηῆσι κηυσί, λιπῶν ἀγαθὸν Μοῦέλαορ.
 ὡς ποτέ τις ἔρξαι· τότε μοι χάνοι εὐρεία χθῶν.

τόν δ' ἐπιπαρσύνων, προσέφη ξανθὸς Μοῦέλαο·
 θάρσει, μὴ δέ τι πω δ' ἰδίωσο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἔν κηρίῳ ὄζυ πᾶγμ βέλθ', ἀλλὰ πᾶροιδεμ
 εἰζύσατο ζωσῆς τε παναίοιοι, ἠδ' ὑπενεργεθ
 ζῶμά τε, καὶ μίτην, πλὴν χαλκήεσ κάμορ ἄνδρες.

τόν δ' ἀπαμφβόμενθ', προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἶ γὰρ δ' ἠ οὕτως ἔην θίλλθ' ὦ Μοῦέλαε·
 ἔλκθ' Διητῆς ἐπιμάσεται, ἠδ' ἐπιδησῆ
 φάσμαχ', ἄ κερ πᾶσσι μελαανάων ὀδυσάων.
 ἦ, καὶ Ταλθύβιορ δῆορ κήρυκα προσῆυδα·
 Ταλθύβι', ὅπῃ τάχις Μαχάονα δ' εὐρο κάλεσσομ
 φῶτ', Ἀσκληπιου' ὑἱὸν ἀμύμονθ' ἰητῆρθ'·
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαορ ἀρῆϊομ, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὅμ τις ὀϊσεύθ' ἔβαλον τόξωμ εἰς εἰδώς,
 Τρῳῶν, ἠ Λυκίωμ ἰφ' ἠμῶν, κλέθ', ἄμμι ἔ, πένιθθ'.

ὡς ἔφατ'

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησε μᾶκούσας,
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαόν Αἰχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἔσαότ' ἀμφὶ δέ μιν, κρατερῆαί σίχες Ἀσπιδάρων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρήκας δ' ἵπποβότοιο.
 ἄγχον δ' ἰσάμεντο, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ὄφρα Ἀσκληπιάδης καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἰδῆς Μενέλαον ἄρηϊον Ἀτρείου υἱόν,
 ὃν τις οἴσεισας ἔβαλεν τόξα μιν εὐεΐδως,
 Τρώων ἢ Λυκίων τρωὶ μῦθον κλέει· ἄμμι δὲ πένθετο.
 ὣς φάτο τρωὶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε.
 βῶν δ' ἰέναι κατὰ ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Αἰχαιῶν,
 ἄλλ' ὅτε δὴ εἴκονορ, ὅστις ξανθὸς Μενέλαοιο
 βλήμειο ἦν περὶ δ' αὐτὸν ἀγχιγέρας ὅσοι ἄριστοι
 κυκλόσ'· ὅδ' ἐν μέσοισι πρῶτατο ἰσόδιον φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωσῆος ἀρησὶοτο εἰλκερὸν ἰσόμε.
 τῷ δ' ἐξελομνύοιο, πάλιν ἄγε μ' ὄξεις ὄγχοι.
 λῦσε δ' εἰς ζωσῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένοσθε
 ζωμά τε, καὶ μίτηλιν, πῦν, χαλκῆες κάμορ ἀνδρες,
 αὐτὰρ, εἰ περὶ ἴδον ἔλκετο, ὅδ' ἔμπεσε πικρὸς οἴσος,
 αἰμ' ἐκ μυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἠπια φάρμακα εἰδὼς,
 πῶσσε τάς, οἳ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πῶρε Χείρων.
 ὄφρα τοῖς ἀμφεπέοντο βοῆν ἄγαθὸν Μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἠλυθον Ἀσπιδάρων.
 οἳ δ' αὐτίκα κατὰ τεύχε' ἔδωκ' ἀμείψαντο δὲ χεῖρας.

ἔνθ' οὐκ ἄρ' βρίζοντα ἴδιοις Αγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπῶσοντ', οὐδ' οὐκ ἐδέλοντα μάχεσθαι,
 ἔλλα μάλα σπυῖδοντα μάχῳ ἐς κυδίαν φραμ.
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῆ.
 ἠὲ τόνε, μὲν θοράπῳ ἅπαντ' ἔχε φυσιῶντας
 Ευρυμέδωρ, υἱὸς Πτολεμαίου Παρλίδαο.
 ἴδρ', μάλα πολλὰ ἐπέτελλε πρὶ χέμερ, ὅππότε κέν μιν
 γῦια λάβη κάματ' πολέας διακοιρανέοντα.
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς εἴωρ, ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
 καὶ ῥ' οὖς μὲν σπυῖδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 τοὺς, μάλα θαρσάεσκε πρὶ σάμιν' ἐπέεσιν·
 Ἀργεῖοι, μή πω τι μεδίετε δούριος ἄλκῆς.
 οὐ γὰρ ἐπὶ φεύγεσι πατὴρ Ζεὺς ἔασετ' ἀρωγός.
 ἀλλ' οἱ πρὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 πῆν', ἥτοι αὐτῆν τέρενα χροῖα γῦπες ἔδοντα.
 ἡμῖς δ' αὐτ' ἀλόχους τε θίλας, μὲν νήπια τέκνα,
 ἄξομμεν νήεσιν, ἐπὴν προλιέδροι ἔλωμεν.
 οὖς ἴνας αὖ μεδίεντας ἴδοι συγροῦν' πολέμοιο,
 τοὺς, μάλα νεκείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσιν·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεοδε,
 τίφθ' οὕτως ἔσητε τεθνηπότες, ἢ ἤτε νεβροί;
 αἴτ', ἐπεὶ οὐκ ἔκαμον πολέ' πεδίσιο δέουσα,
 ἔσασ', οὐδ' ἄρα τίσσει μετὰ φρεσὶ γίνεται ἄλκῆ.
 ὣς ὑμῖς ἔσητε τεθνηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἢ μένετε Τρῶας χερδ' ἄρ' ἐλθέμεν, ἐνθάδε νῆες

εἰρήσ' ἔϋπρυμοι πολῆς ἐπὶ Διὶ θαλάσῃσ',

ὄφρα ἴδῃτ' αἰὲ' ὑμῖν ὑπέσχε' Ἥρῃα Κρονίωρ;

ὣς ῥ' ὄγε κοίρα νέωρ, ἔπε πωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.

ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσι κίων ἀνὰ οὐλαμόρ ἀνδρῶν.

οἳ δ' ἀμφ' Ἰθόμηναι δ' αἰφρόνα Νωρῆασοντο.

Ἰθόμεινὸς μὲν, ῥ' ἰπρωμάχοις συτ' ἰκελθ' ἀλκίωρ

Μηρόνῃσ' ἄρα οἱ τυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.

τούσ' δ' ἐἶδ' ὡρ, γῆρ' ἔκαστ' ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

αὐτίκα δ' Ἰθόμηναι προσκύνει μφλεχίοισιν.

Ἰθόμεινῷ περὶ μὲν σέ τῶ Δαναῶν ταχυπώλωμ.

ἦ μὲν ῥ' ἰπρωλέμων, ἦ δ' ἄλλοιῶ ἐπὶ ἔργω

ἦ δ' ῥ' Δαίδ' ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰῖσ' ὄπω αἶνον

ἄργειώμ' οἱ ἄριστοι ῥ' ἰπρωκῆρσι κέρωντα.

εἰ πορ γὰρ τ' ἄλλοι γε κερκομόωντες Ἀχαιοὶ

δαυτρώμ πίνωσι, σὸρ δὲ πλεῖον δ' ἔπασ αἰεὶ

ἔσηχ' ὡσ' ἔμοι' πειθήμ' ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

ἀλλ' ὄρσει πώλεμόν, ῥ' οἶθ' πᾶσ' ἔνυχ' εἶναι.

Τόνδ' αὐτ' Ἰθόμεινὸς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίορ ἦλυσε

Ἀτρεΐδῃσ', μάλα μὲν τοὶ ἐγώμ, ἔρῃσ' ἔταῖρ' ἔταῖρ' ἔταῖρ'

ἔσομα, ὡς το πρῶτορ ὑπέσλω, καὶ κατέιδ' ὄσα.

ἀλλ' ἄλλοις ὄτρυνε κερκομόωντας Ἀχαιοὺς,

ὄφρα τάχιστα μαχώμεν, ἔπει' σάμ γ' ὄρκε' ἔχθρα

Τρῶεσ' τοῖσιμ δ' αὖ θάνατ' ἔμοι' κῆδ' ἔ' ὄσῳα

ἔσεται, ἐπὶ πρῶτεροι ὑπὲρ ὄρκια Διλήσαντο.

ὣς ἔφατ'. Ἀτρεΐδῃσ' δὲ πρῶχ' ἔμοι' γινώσκουσ' ἔμοι' κῆδ'.